

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Ямбол, 22.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, I ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пепа Ил. Чиликова

Членове: Петранка Ст. Жекова
Гергана Ж. Кондова

при участието на секретаря Цветелина Хр. Господинова
в присъствието на прокурора Д. Ст. Люцк.
като разгледа докладваното от Петранка Ст. Жекова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20222300600134 по описа за 2022 година

Въззивното производство е образувано по жалба на М.Х., депозирана чрез служебно назначения му защитник адв.Д.К., против присъда № 33/19.04.2022г.постановена по нохд № 20222310200106 по описа на РС-Елхово.

С обжалваната присъда подс. М.Х. е признат за виновен в това, че на 23.02.2022 година, около 02.50 часа, в района на ГКПП- Лесово, обл.Ямбол влязъл през границата на страната от Република Турция в Република България, без разрешение от надлежните органи на властта, поради което и на основание чл.279, ал.1, вр.с чл.54 от НК е осъден на три месеца лишаване от свобода и глоба в размер на 100лв.

На основание чл.66, ал.1 от НК наказанието лишаване от свобода е отложено за изтърпяване за срок от по три години, считано от влизане на присъдата в сила.

Във въззивната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваната присъда. Твърди се, че от събраните по делото доказателства следва да бъде направен извод, че въззивника е влязъл

в Република България с цел да търси убежище, поради което следва да се приложи разпоредбата на чл.179 ал.5 НК и да бъде освободен от налагане на наказание.

Участващият по делото прокурор пледира за правилност и обоснованост на обжалваната присъда и на това основание се иска въззивната инстанция да я потвърди изцяло.

Въззивникът- подсъдим М.Х. участва в съдебното заседание, чрез служебно назначен защитник на първата инстанция адв.Д.К., чрез която поддържа жалбата по изложените съображения. Пледира се за прилагане разпоредбата на чл.279 ал.5 от НК, тъй като подсъдимият е влязъл в страната ни за да търси убежище.

Въззивната инстанция след като обсъди доводите в жалбата, становищата на защитника на подсъдимия и на прокурора, съгласно правомощията си на основание чл.313 и чл.314 от НПК извърши цялостна служебна проверка на обжалваното решение намери следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в законния срок по чл.319 ал.1 и чл.320, ал.5 от НПК и от лице имащо интерес и право на жалба. Разгледана по същество същата е неоснователна по следните съображения:

Приетата от районният съд фактическа обстановка е правилна, обоснована и се подкрепя напълно от събраните по делото доказателства.

По несъмнен начин е установено, че подсъдимият М.Х. е гражданин на Сирийска Арабска Република, като по неустановени по делото причини и време напуснал страната си на произход и влязъл нелегално в Република Турция. Тъй като не притежавал необходимите документи и надлежно разрешение да влезе на територията на страна от Европейския съюз решил да стори това по незаконен начин. В изпълнение на това намерение и срещу възнаграждение се свързал с лице, което нелегално да го преведе през границите на Република Турция и Република България. Каналджията осигурил транспорт и на 22.02.2022г.подсъдимият заедно с още 24 лица също чужди граждани били скрити в тайник на автобус "Мерцедес" и по този начин на 23.02.2022г.в 2,50часа влезли през границата ни от Република Турция в Република България в района на ГКПП - Лесово.

При извършена митническа проверка на ГКПП- Лесово и щателна митническа проверка от св.Г. на автобус "Мерцедес" с турски регистрационен

№ 58 BS663 са открити в тайник 25 чужди граждани между, които и подс.М.Х..

Самоличността на подсъдимия е снета по негови данни, след което е регистриран в системата Евродак. От справката за съдимост е видно, че подсъдимия с посочените данни не е осъждан в България.

За да приеме за установена горната фактическа обстановка районният съд правилно и обосновано е кредитирал обясненията на подсъдимия.

Самопризнанията му напълно кореспондират с останалите събрани доказателства, показанията на св.Г., както и от писмените доказателства, приложени по делото и приобщени към доказателствения материал, чрез прочитането им по реда на чл.283 от НПК.

На основание горната фактическа обстановка първоинстанционният съд е направил правилен правен извод като е приел, че подсъдимия е осъществил с деянието си от обективна и субективна страна престъпният състав на чл.279, ал.1 от НК, тъй като на 23.02.2022 година, около 02.50 часа, в района на ГКПП- Лесово, обл.Ямбол влязъл през границата на страната от Република Турция в Република България, без разрешение от надлежните органи на властта.

От обективна страна подсъдимият е извършил фактически действия по преминаване през държавната ни граница, без разрешение от надлежните органи на властта, осъществяващи гранично - пропускателен контрол. Подсъдимият не е имал необходимата виза, удостоверяваща правото му за влизане в страната ни, както с оглед неговото гражданство, така и държавата, от която идва - Република Турция. Действащият граничен режим и ред в Република България, изискват преминаване през определени места –ГКПП със знанието и разрешението на граничните власти, каквото в случая е липсвало, като категорични съждения за последното се съдържат в показанията на св. Георгиева и обясненията на подсъдимия. Поради изложеното, от обективна страна с деянието си подсъдимият е нарушил установения в страната режим и ред за преминаване на държавната граница, като деянието е осъществено в първата изпълнителна форма, визирана в чл.279, ал.1 от НК- "без разрешение на надлежните органи на властта", в хипотезата на „влизане” в страната. Деянието е довършено, предвид на това, че подсъдимият е успял да премине държавната граница.

От субективна страна инкриминираното деяние е извършено виновно, при пряк умисъл, като подс.М.Х. е съзнавал общественотоопасния характер на извършеното, предвиждал е неговите последици и целял тяхното настъпване. Предприемайки влизане на страната, укривайки се в тайник на автобус бил наясно с липсата на изискуемото разрешение за влизане в Република България и в друга държава от ЕС, както и с установения пропускателен граничен контрол при преминаване на държавната ни граница. Освен това съзнавал, че ще влезе в страната ни без знанието на граничните власти, следователно в съзнанието му е била формирана представата за противоправния характер на деянието и за неговите общественотоопасни последици, които е предвиждал, а от волева страна пряко е целял и искал тяхното настъпване, за да реализира крайната си цел достигане в страна, в която да се чувства и живее добре.

Относно наказателната отговорност на подсъдимия.

Решаващият съд правилно е приел, че на подсъдимия следва да му бъдат наложени наказания при превес на смегчаващите вината обстоятелства, поради което определените две кумулативни наказания лишаване от свобода и глоба в техния минимум са справедливи и съответни на степента на обществената опасност на деянието и на личността на извършителя. Наказания три месеца лишаване от свобода и глоба в размер на 100лв. напълно съответстват на степента на обществената опасност на деянието и на личността му и със същите биха се постигнали целите на наказателната репресия.

Правилно е приложен института на условното осъждане, тъй като за постигане целите на наказанието и преди всичко за поправянето на осъденото лице не е необходимо ефективното изтърпяване на наложеното наказание лишаване от свобода.

Относно искането на защитника на подсъдимия да се приложи разпоредбата на чл.279 ал.5 НК, тъй като подсъдимия е влязъл в страната ни за да се ползва от правото си на убежище съгласно Конституцията. Съгласно чл.27 ал.2 от Конституцията и Законът за убежището и бежанците българската държава предоставя четири вида закрила: 1. убежище-предоставя се от президента на РБ на чужденци, преследвани заради техните

убеждения и дейност в защита на международно признати права и свободи; 2. временна закрила- предоставя с акт на МС за определен срок в случай на масово навлизане на чужденци, които са принудени да напуснат страната си на произход поради въоръжен конфликт ,чужда агресия, насилие в големи размери или нарушаване на човешки права; 3. статут на бежанец- предоставя се от председателя на ДАБ, отговарящ на критериите , определени в конвенцията за статута на бежанците от 1951г./Женевската конвенция/ и з ЗУБ и 4. хуманитарен статут- предоставя се от председателя на ДАБ на чужденец, чиито живот, сигурност или свобода са застрашени поради въоръжен конфликт или опасност от изтезание или други форми на нечовешко и унижително отношение, както и по други причини от хуманитарен характер. Съдът приема, че използвания термин в ал.5 на чл.279 НК „право на убежище” следва да се тълкува като общ такъв за търсене на закрила, а не в тесния смисъл само при търсене на убежище, тъй като лицата, които търсят закрила не са длъжни да знаят нашето законодателство колко вида защита предоставя и какви са условията за получаването им.

В конкретния случай обаче посочените по- горе изисквания не са налице, тъй като към момента общата обстановка в Сирия сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951г. Подсъдимият и защитника му не са представили никакви доказателства от които да се направи извод, че изпитва основателен страх от преследване по причини: раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение, както и че е налице вероятност за такива действия спрямо него и в бъдеще. Още повече, че ако подсъдимият действително бяга от родината поради заплахата за живота си той би останал в Турция, която е трета сигурна страна за него.

По изложените по- горе съображения съдът счита, че не са налице условията за прилагане разпоредбата на ал.5 на чл.279 НК.

По изложените по- горе съображения въззивният съд в настоящия състав счита, че присъдата следва да бъде потвърдена като правилна , законосъобразна и обоснована.

В предвид горното и на основание чл.338 от НПК Окръжен съд- Ямбол,

РЕШИ.

.....

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 33/19.04.2022г.постановена по нощд № 20222310200106 по описа на РС- Елхово.

Решението не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____